

IV WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2015

POD PATRONATEM HONOROWYM J.E. KS. ABP. LESZKA SKAWOJA GŁÓDZIA, MARŠAŁKA WOJ. POMORSKIEGO MIECZYSŁAWA STRUKA, PREZYDENTA M. SOPOTU JACKA KARNOWSKIEGO
Sopot, Kościół pw. św. Andrzeja Boboli ul. Powstańców Warszawy 15 vis a vis Sheratonu i Grand Hotelu

SOPOT 2015 (lipiec/sierpień)

6 lipca godz. 19.00 KONCERT INAUGURACYNY

Monika Dżuła – gitara

13 lipca godz. 19.00 KONCERT PAMIĘCI MĘCZENSTWA KRESÓW

TRIO SOPOT: Małgorzata Skorupa – skrzypce, Elżbieta Rosińska – akordeon,
Anna Sawicka – wiolonczela, Jerzy Wujtewicz – wiolonczela

3 sierpnia godz. 19.00 KONCERT – 71 ROCZNICA POWSTANIA WARSZAWSKIEGO
Katarzyna Bąkowska – skrzypce, Anna Pilipiec-Kawęcka (Szwaścierka)
– recytacje

10 sierpnia godz. 19.00 WIECZÓR MUZYCZNO-POETYCKI

Anna Pilipiec-Kawęcka, Piotr Kawęcki (Szwaścierka), TRIO SOPOT

17 sierpnia godz. 19.00 KONCERT KAMERALNY

GDAŃSKIE TRIO STROKOWE: Marta Różańska – obój, Andrzej Wojciechowski
– klarinet, Mirosław Pachowicz – fagot

24 sierpnia godz. 19.00 KONCERT KAMERALNY

Malwina Mikotajczak-Lutryjkowska – skrzypce, Krzysztof Lutryjkowski
– akordeon

31 sierpnia godz. 19.00 KONCERT KAMERALNY

Magdalena Ochliluk-Jankowska – fortepian, Piotr Jankowski – trąbka

7 września godz. 19.00 KONCERT FINAŁOWY

Dorota Całek – sopran, Krzysztof Bobrzański – baryton, Anna Mikolion
– fortepian, DUO SOPOT

21 września godz. 19.00 KONCERT SPECJALNY BOHATEROM I OFIAROM II WOJNY
ŚWIATOWEJ

Chór „Pro Anima, Chór Kameralny „Ad Hoc” (przygotowanie Paweł Nodzak),
Małgorzata Zaleśńska – dyrygent, Klaudia Trzasko – sopran, Arkadiusz Wanat
– organy, Alicja Rumianowska – mezzosopran, Anna Sawicka – wiolonczela,
Ewa Nacz-k-jankowska – fagot

Prowadzenie koncertów: Kamila Nehrebecka, Anna Sawicka, Jakub Kontz

WSTĘP WOLNY

Organizatorzy zastrzegają sobie możliwość zmian w programach!

PROGRAM

ROK ŻYCIA KONSEKROWANEGO

ROK JANA PAWŁA II

Rok JANA DŁUGOSZA

ROK TEATRU POLSKIEGO

71 ROCZNICA POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

Parafia pw. św. Andrzeja Boboli
Sopot, ul. Powstańców Warszawy 15

NAD FESTIWALEM HONOROWY PATRONAT OBJEGLI:

Magdalena Witczak – sopran, Piotr Macalak – bas, Rafał Kłoczko
– akompaniament,

9 LIPCA 2015

Koncert uczniów szkoły muzycznej z Sankt Petersburga chór TUTTI,
djr. Maria Archangielskaja
Zespół skrzypiec VIVA, dyr. Wiktoria Wierszniuna, koncertmistrz: Wiktoria
Awdiuszkińa

ARCybiskup diecezji gdańskiej ŚLAWOJ LESZEK GŁÓDŹ

12 LIPCA 2015
Sopocki Chór Kameralny Continuo, dyr. Mariusz Mróz

2 SIERPNIA 2015

Mistrz i uczeń – prof. Bożena Harasimowicz
Klaudia Trzasko – sopran, Kasia Syguta – sopran, Anna Mikolon
– akompaniament

MARSZAŁEK WOJ. POMORSKIEGO MIECZYŚLAW STRUK

9 SIERPNIA 2015
Ze skarbcu muzyki sakralnej
Ewa Dorawa – sopran, Wojciech Grudnowski – tenor, Ewa Pralitz
– akompaniament

30 SIERPNIA 2015

Cantores Novienses

Żeński zespół kameralny, dyr. Eugenia Butyńska
06 WRZEŚNIA 2015

Chór Duc in altum, dyr. Przemysław Raczkowski CSSsR

PREZYDENT MIASTA SOPOTU JACEK KARNOWSKI

Organizatorzy: Parafia pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Sopocie
Duo Sopot – Anna Sawicka, Elżbieta Rosińska i Anna Mikolon

KONCERTY W CENTRUM EKUMENICZNYM SIÓST BRYGIDEK
GDAŃSK-OŁIWA, UL. POLANKI 124 – DWÓR II

1 SIERPNIA 2015 GODZ. 17.00

W rocznicę wybuchu Powstania Warszawskiego
Katarzyna Bąkowska – skrzypce, Anna Sawicka – wiolonczela

5 WRZEŚNIA 2015 GODZ. 17.00

W 40 rocznicę śmierci Dymitra Szostakowicza
Dorota Catek – sopran Małgorzata Skorupa – skrzypce Anna Sawicka
– wiolonczela Anna Mikolon – fortepian

Patronat prasowy: Gość Niedzielny

młodych akordeonistów w Wejherowie – Kaszubskie Warsztaty Akordenne. Jest członkiem Duo Sopot i Trio Sopot.

ANNA SAWICKA – absolwentka AM w Gdańskim klasie prof. Romana Suckiego. Studiowała również wiolonczelę barokową w Szkole Muzyki Dawnej w Genewie. Koncertmistrz orkiestry Opery Bałtyckiej, wieloletni wykładowca akademicki (doktorat), nauczyciel Szkoły Muzycznej II st. w Gdańskim-Wrzeszczu. Prowadzi ożywioną działalność koncertową, naukową i publicystyczną. Ma w repertuarze wszystkie dzieła Fr. Chopina z wiolonczelą oraz polską muzykę XIX i XX wieku. Koncertuje w Duo Sopot, występuje na licznych koncertach w kraju i za granicą (Włochy, Francja, Szwajcaria, USA). Jest organizatorem letnich „Wieczorów Muzycznych u św. Andrzeja Boboli” w Sopocie.

MAŁGORZATA SKORUPA – absolwentka i profesor AM w Gdańskim klasie skrzypiec prof. Henryka Kęszkowskiego. Doskonala swoje umiejętności na kursach w Polsce, Austrii, Niemczech i Węgrzech. Koncertuje jako solistka i kameralistka wraz z pianistą Andrzejem Siarkiewiczem i w Trio Sopot. Dokonała wielu prawykonań dzieł współczesnych kompozytorów, brała też udział w licznych nagraniach. Jest profesorem Akademii Muzycznej w Gdańskim i wykładowcą szkół muzycznych w Gdańskim i Gdyni. Jej uczniowie i studenci byli wielokrotnie laureatami konkursów skrzypcowych w Polsce i za granicą. Prowadzi również liczne seminaria, w których i kursy dla młodych adeptów gry skrzypcowej.

Święty Andrzej Bobola – Patron Polski cz. I

IV Wieczory Muzyczne u św. Andrzeja Boboli Sopot 2015” to letni festiwal muzyki i poezji, który wzbogaca kulturalną ofertę letniej stolicy Polski. Wydarzenie to obfituje w liczne prawykonymania nowych kompozycji, prezentuje ciekawych wykonawców. Patron festiwalu to jedna z najciekawszych postaci świętych polskiego Kościoła Katolickiego. Autor jednego z najważniejszych tekstów – Ślubów Kazimierzowskich. Wielki pielgrzym po ziemiach polskich, ukraińskich, biatoruskich i litewskich, a jego zachowane ciasto doznalo kultu na Kremlu od prawdziwych chrześcijan. Patron Polski i Ziemi Kresowych to jednoceśnie zobowiązanie dla organizatorów festiwalu, aby przypominać i uczcić ważne wydarzenia z naszej historii. Zawsze staramy się oddać hołd ofiarom II wojny światowej, poległym na Kresach w Ponarach, na Ziemi Wołyńskiej, w Zbrodni Katyńskiej, Syberii, obozach koncentracyjnych, w Piaskowicy...

Historia św. Andrzeja Boboli to nie tylko historia życia szlachcica Jezuisty, niestrudzonego misjonarza Kresów, ale też niezwykła historia objawień, które, jak docierają pewne informacje do wspólnot katolickich, nie zakończyły się pod koniec lat 80-tych XX wieku na ks. Józefie Nizinku i ustanowieniu Sanktuarium w Strachocinie, miejscu urodzenia świętego. Odpowiedź w tym roku na wezwanie do modlitwy za ojczyzne była Nowenna do Ducha św. rozpoczęta 16 maja 2015 r., w dniu św. Andrzeja Boboli zakończona 24 maja 2015 r. w dzień Zestania Ducha św.

Św. Andrzej Bobola to święty, który ukazuje się osobom duchownym, konsekrowanym. Pierwszym był Rektor Kolegium Jezuitów w Pińsku o. Marcin Godebski, a świętym w zamian za odnalezienie trumny obiecał opiekę w czasie działań wojennych III wojny północnej.

„Był rok 1702. Zawierucha wojny północnej zagroziła Pińskowi. Świątobliwy rektor Marcin Godebski rozpoczął poszukiwania patrona, któremu chciał powierzyć opiekę nad pińskim Kolegium Jezuitów. W niedzielny wieczór 16 kwietnia ukazał mu się nieznaný jezuita o budżecie sympatiu świetlistej twarzy. »Szukasz patrona, który ochroni Kolegium? Masz przecież mnie. Jestem twoim współpracownikiem. Andrzejem Bobolem, zabitym przez Kozaków w obronie wiary. Odszukaj moje ciało. Bożą wolą jest bowiem, że będę oddzielił mnie od innych« – powiedział duch.

Ks. Godebski polecił odszukać trumnę. Nie było to łatwe. Przez dwa dni bezskutecznie przetrząsano wilgotne cielesie kościołnej krypty. Wśród rozpalających się trumien nie było trumny Boboli. Drugiego dnia wieczorem Andrzej Bobola obawiał się zakrytianinowi Prokopowi Łukaszewiczowi, instrując go dokładnie, gdzie znajduje się miejsce pochówku. Trzeciego dnia udano się we wskazane miejsce i po kilku zaledwie sztachach topatą odstonięto tabliczkę z nazwiskiem Boboli. Po otwarciu trumny oczom zgromadzonych ukazało się zmaltretowane ciasto męczennika. Rektor rozpoznał w zmartym osobę, która naprawiła go nocą. Milmo wielu lat przechowywania w wilgotnej krypcie, ciasto jezuita było takie jak w chwili śmierci a krew nadal czerwona. Uznało to za cud. Złożono je w krypcie i od tej pory przed meczennikiem modlitwy się rze-

ZAPRASZAMY RÓWNIEŻ NA:

FESTIWAL MUZYKI SAKRALNEJ W SOPOCIE

28 CZERWCA 2015
Koncert Jubileuszowy (XV – lecie pracy artystycznej
Arkadiusza Wanata / XV – lecie Chóru Pro Anima)
W. A. Mozart – Msza Koronacyjna
(potoczone sopockie chóry: Pro Anima, Continuo, goście), Cappella
Gedanensis, Barbara Lewicka-Wójcik – sopran, Donata Zuliani – alt Piotr
Kusiewicz – tenor, Robert Kaczorowski – bas,
Maja Zeleńska – dyrygent / Arkadiusz Wanat – dyrygent

5 LIPCA 2015
Perty muzuki sakralnej – solo i w duecie

sze ludzi. Kolegium i miasto otrzymało swojego patrona. Kult Andrzeja Boboli rósł lawinowo. Wypraszano za jego wstawiennictwem wiele task. Rozpoczęto starania o beatyfikację. Przerwał ją rozbioru i kasata zakonu jezuitów."

Drugie ukazanie się św. Andrzeja Boboli doprowadziło do ogłoszenia go przez Siostrę Apostolską błogosławionym w 1853 r.

„W wileńskim klasztorze w 1819 r. przebywał dominikanin o. Alojzy Korzeński, fizyk i kaznodzieja, prześladowany przez carskie władze. Pewnego dnia w wieczornej modlitwie zwracał się on do Andrzeja Boboli, zawierając mu sprawę niepodległości Polski. Właśnie miał kłaść się spać, gdy ujrzał przed sobą jezuitę, do którego przed chwilą się zwrócił. Duch Boboli kazał mu otworzyć okno. Korzeńkowski zrobił to i zamiast klasztornego wirydarza ujrzał rozległą równinę. Tajemniczy gościć wyjaśnił mu, że to ziemia pińska, na której zostanie męczony za wiarę. Zdziwiony dominikanin ujrzał następnie wojnę, podczas której wiele narodów walczyło przeciw sobie z niespotykaną zawziętością. »Cdy wojna, której masz obraz przed sobą, zakończy się pokojem, Polska zostanie odbudowana i ja zostanę uznany jej głównym patronem« – wyjaśnił duch.

W 1826 r. wznowiono proces beatyfikacyjny Boboli. Spośród setek nadzwyczajnych task wybrano trzy ewidentne cuda, za cud uznano również niewytyumane czalny doskonątanu stan zwłok męczennika. W 1853 r. Pius IX wpisał męczennika w poczet błogosławionych.

Po beatyfikacji kult jezuita ponownie się ożywił. W 1920 r. – w obliczu sowieckiego zagrożenia relikwię ręki bt. Andrzeja obnoszono w procesji po ulyach Warszawy, biegając jego Matkę Bożą i bt. Władyśławę z Gielniowa o ratunek. I cud się zdarzył – „Cud nad Wistą”, który odmienił losy wojny.

CĘGŁA I „HIGIENICZNA WYSTAWA”

Ciało męczennika znajdowało się wówczas w Potocku, przewiezione tam z Pińska w obawie przed zniszczeniem zwłok przez prawostawnych bazylianów. Kult Błogosławionego szeryżał się jednak także wśród wyznawców prawostawia. By zahamować te tendencje, w 1886 r. władze carskie wystąpiły do Potocka specjalną komisją, która miała za zadanie usunąć relikwie. Kiedy jednemu z „komisarzy”, dowcipującemu na temat „polskich metod wyrabiania świątych”, spadła na głowę cęgła, ciało męczennika zostało w spokoju. Kolejną komisję – w 1922 r. – wystali do Potocka bolszewicy. Tym razem jej zadaniem było zbadanie i potwierdzenie „religijnego oszukaństwa”. Bolszewicy wjęli ciało z trumny i cisnęli nim o ziemię. Ku ich zdziwieniu zwłoki nie rozsypały się. Miesiąc później bolszewicy porwali ciało i zawieźli je do Moskwy. Ukrýto je w magazynie gmachu Higienicznnej Wystawy Ludowego Komisariatu Zdrowia. „Wykupili” je dyplomaci watykańscy w zamian za dostawy zboża dla głodujących Rosjan. (Henryk Bejda „Św. Andrzej Bobola”, Adonai.pl)

Autorom pierwszego filmu dokumentalnego o św. Andrzeju Boboli z 2000 r. „Terrysta od Pana Boga”, z ojcem Zdzisławem Patubickim w roli św. Andrzeja Boboli (<http://www.miloserdzie.info.pl/duszochwat-english-version.html>)

NOTKI BIOGRAFICZNE ARTYSTÓW

KATARZYNA BĄKOWSKA – ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Bydgoszczy w klasie prof. Henryka Kęszkowskiego, studia podyplomowe u prof. Henryka Kowalskiego i Franco Galli w Indiana University School of Music w Bloomington. Była stypendystką m.in. Fundacji Kościuszowskiej oraz MKiS. Otrzymała wyróżnienie na Konkursie im. T. Wróńskiego, I miejsce i Grand Prix na I Międzynarodowym Konkursie Pedagogów Muzyki w Warszawie. Ukończyła również trzyletni staż kameralny u prof. Mai Nosowskiej. Koncertowała na licznych festiwalach w USA i w Polsce. Obecnie jest wykładowcą Akademii Muzycznej w Bydgoszczy i Szkoły Muzycznej II st. Bednarska w Warszawie. Koncertuje w kraju i USA, jest inicjatorem smyczkowych kursów w Kaśnej Dolnej, Drodzowie i Radziejowicach.

MONIKA DZIĘLA-RADKIEWICZ w 2008 r. ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. S. Moniuszki w Gdańsku w klasie gitary prof. Jana Paterka i st. wykł. Emilli Majewskiej. Brąza udział w wielu konkursach w kraju i za granicą, m.in. w VI i VII Międzynarodowy Konkursie Gitarowym w Olsztynie (2009 – II miejsce, 2010 – I miejsce), IV Ogólnopolskim Konkursie Interpretacji Muzycznej w Krasiczninie (III miejsce), II Ogólnopolskim Konkursie Gitarowym w Lublinie (III miejsce), XIV Międzynarodowym Konkursie Gitarowym w Kutnej Horze, Czechy (IV miejsce). W ramach programu Erasmus studiowała u Roberta Brightmore'a w Guildhall School of Music and Drama w Londynie, brąza także czynny udział w lekcjach prowadzonych przez takich mistrzów jak David Russell, Alexander Sergei Ramirez, Tadashi Sasaki, Fabio Zanon, Thomas Muller-Pering, Aniello Desiderio, Thomas Offermann, Alvaro Pierri, Marco Tamayo, Marcin Dyla, Roland Dyens. W 2015 roku obroniła pracę doktorską, pracuje jako asystentka prof. Jana Paterka oraz pedagog w klasie gitary w Zespole Szkół Muzycznych w Gdańsku Wrzeszczu.

ELŻBIETA ROSIŃSKA – absolwentka i profesor AM im. St. Moniuszki w Gdańsku w klasie akordeonu Józefa Madanowskiego. Dokonała kilkunastu prawykonań utworów m.in. K. Olczaka, M. Gordiejuka, K. Naklickiego, P. Stopeckiego, Z. Rycherta, J. Małrawskiego. Koncertowała w wielu krajach europejskich. Prowadzi kursy i seminaria dla nauczycieli gry na akordeonie. Jest autorką artykułów poświęconych muzyce akordeonowej oraz książki *Polska literatura akordeonowa 1955–1996*. Prowadzi międzynarodowy *Katalog Polskiej Muzyki Akordeonowej*. Organizuje Letnie kursy dla

udało się dotrzeć do wnuków mieszkańców Moskwy, którzy na „Wystawie Higienicznej” oddawali pokony zachowanym i eksponowanym relikwiom świętego. Dziś w roku 2015 wydawnictwo Saletynów wydało kolejną publikację o Patronie Polski – bogato ilustrowany album i nowy film o życiu św. Andrzeja Boboli.

DZIEŃ PAMIĘCI MĘCZEŃSTWA KRESOWIAN

Krwawa niedziela na Wołyńiu – 11 lipca 1943 roku, punkt kulminacyjny rzezi wołyńskiej, akcja masowej eksterminacji polskiej ludności cywilnej na Wołyńiu przez Organizację Ukraińskich Nacjonalistów Stepana Bandery (OUN-B), Ukrainską Powstańczą Armię (UPA) oraz ukraińską ludność cywilną. Tego dnia zaatakowano w 99 miejscowościach, głównie w powiatach wódzimierskim i horochowskim. W następnych dniach masakry były kontynuowane.

Ponary – obecnie dzielnica Wilna, w pierwszej połowie XX w. podwileńska miejscowości, uznawana przez mieszkańców miasta za ustronne, ciche letnisko – to miejsce szczególnne, symbolizujące wielką tragedię i okrucieństwo. Przez lata spychane do niepamięci, przemilczane przez totalitarny reżim sowiecki, zapomniane przez naszych sąsiadów – Niemców i Litwinów.

Pierwszych egzekucji w Ponarach dokono 4 lipca 1941 r. Początkowo mordowało SS, potem litewski oddział Ypatingasis Būrys (petra nazwa Vokiecių Saugumo policijos ir SD ypatingasis būrys – Specjalny Oddział SD i Policji Bezpieczeństwa). Z czasem otrzymały wśród polskiej ludności pogardliwą nazwę „strzelców ponarskich” (rekrutowali się głównie z członków paramilitarnej organizacji nacjonalistycznej Lietuvos Szauliai Sajunga (Związek Strzelców Litewskich), której liczebność w 1940 r. osiągnęła 62 tysiące. 12 maja 1942 roku w Ponarach „strzelcy ponarscy” dokonali szczególnie bolesnej zbrodni – zamordowali wówczas dużą grupę polskiej młodzieży – konspiratorów głównie ze Związku Wolnych Polaków z Jankiem Mackiewiczem „Konradem” na czele. Mackiewicz był przewodniczącym Związku Wolnych Polaków. Aresztowany przez gestapo w październiku 1941 roku, osadzony w więzieniu na Łukiszках, był podczas trwającego ponad pół roku śledztwa wytrzymał wszystko, nie zdając nikogo, krępiąc na duchu więzionych rówieśników. Ostatnie słowa, jakie przestał w grypicie przed śmiercią, brzmiały niczym testament:

„Trzy znam ja prawdy, otó one: Ojczyzna, Naród, Chrystus Król,
Choć umęczone ciato skona, Sam duch zwycięży poświd kuł”.

... Dzień 12 maja zostat uchwalony jako „Dzień Ponarski”.

Ponary to miejscowość wielu narodowości. W latach 1941–1944 zginęto około 60–70 tys. Żydów. Zabijano Romów, Tatarów, Biatorusinów. Wszyscy oni byli obywatełami Rzeczypospolitej Polskiej. Ginejący Polacy, stanowiący po Żydach najliczniejszej eksterminowanej grupę narodowościową w Wilnie. Ich liczba także jest nieznana – zastrzelono w Ponarach nie mniej niż 20 tys., a niektóre dane mówią nawet o 25 tys., przy czym zabijano według z góry ustalonych zasad – dobierano spośród polskich elit na podstawie list proszkryptyjnych przygotowanych przez Saugumę (Saugum po polsku). W Ponarach rozstrzelano więc wielu

6 IJPCA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

KONCERT INAUGURACYJNY

F. Sor – Fantasia op. 30

A. Barrios Mangore – Julia Florida

M. Castelnuovo-Tedesco – Tre Preludi Mediterraneani op. 176

J. Turina – Fantasia Sevillana op. 29

M. Pasieczny – Homenaje a Manuel de Falla (Lamento, Cancion)

R. Djens – Fuoco

WYKONAWCY: Monika Dłuża – gitara

13 IJPCA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

KONCERT PAMIĘCI MĘCZEŃSTWA KRESÓW

T. Albinoni – Adagio

J. Offenbach – Adagio religioso na 2 wiolonczele

J. Massnet – Medytacja Thais

J.S. Bach – Ch. Gounod – Ave Maria

S. Lanzetti – Adagio

M. Czerniewicz – Miserere

WYKONAWCY: Jerzy Wujtewicz – wiolonczela, TRIO SOPOT: Małgorzata Skorupa – skrzypce, Elżbieta Rosińska – akordeon, Anna Sawicka – wiolonczela, Kamila Nehrebecka – prowadzenie

3 SIERPNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

KONCERT – 71 ROCZNICA POWSTANIA WARSZAWSKIEGO

A. Stradella – Sinfonia na skrzypce i wiolonczelę

S. Wiechowicz – Walc nr 2

J. S. Bach – Allemande i Double z Partity h-moll na skrzypce solo

E. Ysayé – Allemande z IV sonaty na skrzypce i wiolonczelę

M. Ravel – Sonata na skrzypce i wiolonczelę

WYKONAWCY: Katarzyna Bąkowska – skrzypce, Anna Sawicka – wiolonczela

uczniów wileńskich gimnazjów, harcerzy, przedstawicieli inteligencji, w tym nauczycieli, księży, profesorów Uniwersytetu Stefana Batorego. Dokładna liczba zamordowanych nie była znana i zapewne nigdy już nie będzie.

Jesienią 1943 r. zaczęto zacierać ślady zbrodni. Wydobywano z dółów śmieci ciała, uktadano w wielowarstwowe stosy, które paliły się po 7–8 dni. Miedzy grudniem 1943 r. a kwietniem 1944 r. wydobyto i spalono blisko 70 tys. ciał. Zmaskowanie zbrodni odniósło częściowy sukces. Ze względu na brak szczątków nie można do dziś ustalić liczby ofiar. Badacze opierają się przede wszystkim na przypuszczeniach i częściowo zachowanej dokumentacji.

Rok Życia Konsekrowanego

Ogłoszony przez papieża Franciszka Rok Życia Konsekrowanego, obchodzony pod hasłem: „Ewangelia, proroctwo, nadzieję – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj” rozpoczął się w pierwszą niedzielę Adwentu 2014 roku, a zakończy się 2 lutego 2016 roku.

Sobór Watykański II stwierdził, że choć stan życia konsekrowanego nie jest częścią hierarchicznej struktury Kościoła, to „należy on jednak nienaruszalnie do jego życia i świętości” (Lumen gentium, 44). Rzeczywiście, trudno wyobrazić sobie Kościoł bez osób zakonnych, członków instytutów świeckich, konsekrowanych dziewic i wdów, bez ich modlitwy, ofiary i prowadzonych przez nich dzieł apostolskich: różnorodnych duszpasterstw, sanktuariów, szkół, mediów, postugi kaznodziejskiej, rekolekcyjnej, stużby chorąm i ubogim. Historia pokazuje nam, że w sytuacjach kryzysu w Kościele Duch Święty powoływał do istnienia nowe charzymaty zakonne, które przyczyniały się wydatnie do odnowy Kościoła.

Obecnie ok. 35 tys. Polaków i Polek prowadzi życie konsekrowane. Niewiele jest też krajów na świecie, gdzie nie pracowatyby osoby konsekrowane pochodzące z Polski.” (z Listu Episkopatu Polski)

UCHWAŁY SEJMU RP USTANOWIAJĄCE rok 2015 jako:

Rok Jana Pawła II

„W kwietniu 2015 roku będziemy przeżywać dziesiątą rocznicę śmierci i pierwszą rocznicę kanonizacji wielkiego Polaka, Ojca Świętego Jana Pawła II. Jego ogromne zasługi i zaangażowanie w proces odradzania się niepodległości naszej ojczyzny oraz ogromny wkład w propagowanie uniwersalnego przestania o godności i prawach człowieka na zawsze pozostaną w naszej pamięci. Jego życie było świadectwem wiary dla milionów ludzi na całym świecie, a bolesne odejście żeladnożyto wszystkich Polaków niezależnie od wyznania i poglądów. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej postanowił rok 2015 Rokiem św. Jana Pawła II w poczuciu moralnego obowiązku i głębokiego szacunku wobec postaci, która wywarła tak znaczący wpływ na losy nie tylko naszego narodu, ale i całego współczesnego świata. Niech motywem przewodnim wszelkich inicjatyw wzhogacających ten Rok będą słowa Jana Pawła II wypowiedziane przed laty na Jasnej Górze: „Czuwam – to znaczy także: czuję się odpowiedzialny za

to wielkie, wspólne dziedzictwo, któremu na imię Polska. To imię nas wszystkich określa. To imię nas wszystkich zobowiązuje ...”

Rok Jana Długosza

„Z okazji 600. rocznicy urodzin Jana Długosza – wybitnego polskiego historyka, dyplomaty i duchownego, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oddaje Mu hołd i cziągi pamięć, ustanawiając rok 2015 Rokiem Jana Długosza. Jan Długosz, ojciec polskiej historiografii i heraldyki, stworzył największe dzieło opisujące dzieje państwa polskiego – »Rocznik», czyli Kroniki stawnego Królestwa Polskiego. Jako uczestnik wielu poselstw na dworach państw europejskich opowiadał się za przyłączeniem ziem nadbałtyckich do Polski. Jan Długosz uważa historię za »mistrzynię życia«, która »naucza choty i drogę do niej wskazuje. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, przekonany o szczególnym znaczeniu dzieł biskupa Jana Długosza dla dziedzictwa kulturowego naszego kraju, ogłasza rok 2015 Rokiem Jana Długosza.”

Rok Teatru Polskiego

„W 250. rocznicę powołania Teatru Narodowego, a tym samym ustanowienia teatru publicznego w naszym kraju, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej postanowił oddać hołd ludziom i instytucjom tworzącym polski teatr, który jest jednym z najważniejszych obszarów życia kulturalnego i społecznego. Powołanie Teatru Narodowego w 1765 roku stało się jednym z fundamentalnych wydarzeń ustanawiających system opieki państwa nad powszechnie dostępną kulturą. Akt ten stał się zarazem niepodważalnym świadectwem udziału Polski w procesie kształtowania nowoczesnej, demokratycznej Europy. Dziś bezpośrednimi spadkobiercami teatru powołanego przez króla Stanisława Augusta Poniatowskiego są Teatr Narodowy w Warszawie i Teatr Wielki – Opera Narodowa, które w roku 2015 będą świętować jubileusz 250-lecia istnienia. Spadkobiercami tej tradycji są także Narodowy Stary Teatr im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie oraz rozproszone po całym kraju siedem ponad stu teatrów – instytucji artystycznych – dotowanych ze środków publicznych. W ciągu 250 lat istnienia teatr publiczny w Polsce stawił sztuce i społeczeństwu, podejmując dialog z tradycją, komentując otaczającą rzeczywistość oraz wytwarzając nowe drogi rozwoju sztuki. Współczesne jednym z symboli siły, magii i kreatywności teatru polskiego sięgającego po różnorodne środki wyrazu jest Tadeusz Kantor – malarz, grafik, inscenizator, reżyser, twórca niezapomnianych instalacji, happeningów i spektakli. Jego dobrek artystyczny stanowi przykład twórczości niezwykle silnie zakorzenionej w kulturze polskiej, która jest w stanie zachwycać odbiorców na całym świecie. Czcząc w roku 2015 250-lecie polskiego teatru nie sposób zapomnieć o 100. rocznicy urodzin Tadeusza Kantora i o jego dorobku. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ogłasza rok 2015 Rokiem Polskiego Teatru, w przekonaniu o jego wyjątkowej historii oraz roli, jaką odgrywa we współczesnym życiu naszego kraju.”